

מקדש לבית הכנסת
על צמת שפיץ להוציא
עד לאחר ר"ה

קונטרס מכרזי יושר

לקט דברי חיזוק והתעוררות מתורת רבותיט הקדושים
האור החיים, הבעל שם טוב, הורע שמעון,
הפלא יועץ, הליקוטי מוהרן, והאבי עזרי
שהבטיחו שימליצו טוב
בעד הלומד בדברי תורתם

• חודש אלול •

מהדורת אייזיקס

לעילוי נשעט

אברהם שלום בן ברוך בנדעט ז"ל - גלב"ע כ"ט כסלו תשפ"ב
שאשה רבקה בת טוביה ע"ה - גלב"ע כ"ג טבת תש"ע

קונטרס מליצי יושר

נלקט בעגל רב מחנרתם ולעילוי נשעתם של רבותי הקדושים:

האור החיים - רבינו חיים ב"ר עשהה בן עטר דצוק"ל, גלב"ע ט"ו תמוז תק"ג
הבעל שם טוב - רבינו ישראל ב"ר אליעזר ושרה דצוק"ל, גלב"ע ו סיון תק"ב
הזרע שעשון - רבינו שעשון חיים ב"ר נחמן עיכאל נחעני דצוק"ל, גלב"ע ו אלול תקל"ט
הליקוטי עוהר"ן - רבינו נחמן ב"ר שמחה ופינא דצוק"ל, גלב"ע י"ח תשרי תקע"א
הפלא יועץ - רבינו אליעזר ב"ר יצחק פאפו דצוק"ל, גלב"ע כ תשרי תקפ"ח
האבי עזרי - רבינו אלעזר עמס נן ב"ר עזריאל שך דצוק"ל, גלב"ע ט"ז עררשון תשס"ב

טוב שיאמר בפה מלא לפני שקורא בקונטרס:
שלומד לעילוי נשמת רבותי הקדושים הנל,
ויהיו מליצי יושר בעדו ובעד ביתו.

©
כל הזכויות שמורות

יר"ל ע"י

לפרטים ולקבלת הגליון במייל, ניתן ליצור קשר
במייל: Oro.Shel.Olam@gmail.com
או בטלפון: 052-7142437 [בין השעות: 13:00 - 15:00 בלבד]

עיצוב ועימוד:
MEIROSH
+972 (0)54-653-2798

◆ תוכן העניינים ◆

בגודל מעלת ויקרת ימי "אלול",

ד והחובה לנצלם כראוי..... ד

ד סגולה לשנה טובה..... ד

ד ימי רצון העסוגלים לתשובה ולתיקון הגפש..... ד

מן השמים מעוררים את האדם בימים אלו

ו וצריך לתפוש את הרהורי התשובה האלו..... ו

ז לא ליפול חלילה לשאגנות..... ז

בגודל החשיבות לעורר עצמו,

ח ולא להעתין שיעוררוהו מן השמים..... ח

ט ברעת מי שעתאחר עלשוב..... ט

יא מהימים הללו נמשך לאדם שפע לכל השנה..... יא

יא אלול - עסלול של התעלות לכל השנה..... יא

יב אלול - זמן של התבוננות וחשבון גפש..... יב

יד להרבית בתפילה ובאעירת תהלים..... יד

טז לתפוש כל מה שייכול אפילו חצי תשובה..... טז

יז הקב"ה עוזר לשבים עה שאין ידם עשגת..... יז

קונטרס מכאיצי יושר • חודש אלול •

בגודל מעלת ויקרת ימי "אלול",
והחובה לנצלם כראוי

◊ סגולה לשנה טובה ◊

כתב לי שאר בשרי וידיד נפשי הרב החסיד החרוף ובקי שלשלת היוחסין מוריניו הרב ישראל ענגעלסבערג נרו יאיר מלובלין, שבעצמו שמע מפי הרב הצדיק מוריניו רבי יעקב משה מקאמארנע זצ"ל בהיותו בלובלין, שקיבל מהמגיד הקדוש [רבי אברהם] מטריסק זצ"ל, שקיבל מזקיניו [רבי מנחם נחום] מטשערנוביל, שקיבל מהבעל שם טוב זכותו יגן עלינו, שקיבל מרבו אחיה השילוני, שמחמישה עשר באב עד ראש השנה, כמה פעמים שאחד מברך לחבירו בכתיבה וחתימה טובה, כמו כן שיגיע ימי ראש השנה אשר כל באי עולם עוברין לפניו כבני מרון, במספר הזה (שבירך לחבירו בכתיבה וחתימה טובה) יהיה לו אז מליצים טובים בשמים אשר ילמדו עליו זכות (קובץ הבאר, שנה ט"ו, כרך א - ב, עמוד מז).

ימי רצון המסוגלים לתשובה ולתיקון הנפש

בימי שנה - שהוא ראש השנה" (לשון רביה"ק בעל הפלא יועץ בספרו דן ידין פרשת ראה). ונודע בשערים כי הימים הקדושים הללו נתייחדו מראשית הבריאה לימי תשובה,

"הנה ימים באים ימי אלול, אשר הם ימי חפץ, ימי רצון, לעתור לרצות ולפייס, קחו עמכם דברים ושובו אל ה', באשר החי יתן אל לבו כי בא מועד, יום אדיר

שנפתח דרך זו להשבים, והשי"ת יכפר וכו'. ובזה יובן, קול קורא במדבר, היא הנשמה בעל חי מדבר, היא השומעת קול הכרוז כתירוץ מורי [הבעל שם טוב] זללה"ה שם, פנו דרך ה', כי הכל תלוי בתשובה, ולכך פנו דרך ה', על כל פנים בחודש אלול שנפתח דרך הנ"ל להשבים ובו שם ידו"ד רחמים, ראוי להשיב רבים מעון, כי הם ימי רצון". עכ"ל.

ולכן בימים אלו קל יותר לעזוב דרכיו הרעים, ולשוב אל ה', ולתקן מה שחטא וקלקל, וכמ"ש רביה"ק ז"ל **בליקוטי עצות** (מועדי ה' - אלול אות ג) ז"ל: **"אלול מסוגל למול את ערלת לבבו**, עד שישים אל לבו וירגיש היטב כאב חטאיו באמת, עד שירגישו גם כל הלבבות של כל הטיפות שנמשכו ממנו לכל מקום שנמשכו וכו', ויהיה נעשה רעש גדול ביניהם, וישובו בתשובה כולם". עכ"ל. ומקור הדברים בליקוטי מוהר"ן (תורה קמא). ע"ש. ועוד כתב **בליקוטי מוהר"ן** (שם): **"כי אלול ר"ת את לבבך ואת לבב, היינו שימול ה' את לבבו ואת לבב סתם התלוי בו**, להיכן שנמשך כנ"ל". ע"כ. עוד כתב רביה"ק ז"ל **בליקוטי מוהר"ן** (תניינא תורה פז) ז"ל: **"דע, שכוונת אלול הם תיקון לפגם הברית, כי סוד כוונות אלול הוא ה'נותן בים דרך'** (ישעיה מג, טז) [וכמבואר בכוונת האר"י ז"ל], להאיר בחינת דרך בים, ודרך זה נפתח בחדש אלול".

וכלשונו הטהור של רביה"ק בעל **האור החיים** בפרשת כי תצא (דברים כא, יא), על הפסוק 'ובכתה את אביה ואת אמה ירח ימים', וז"ל: **"ירח ימים - זה שיעור המספיק לשב, או ירמוז לחודש המיוחד לתשובה - שהוא חודש אלול"**. עכ"ל. וכיוצא בזה כתב רביה"ק בעל הפלא יועץ בספרו **דן ידן** (פרשת שופטים), וזה לשונו: **"ואפשר זה הוא רמז הכתוב "כי" גימטריה שלושים - היינו שלושים ימי חודש אלול, "תצא למלחמה על אויבך" - הוא יצר הרע"**. ע"כ. וזה לשון רביה"ק ז"ל **בליקוטי מוהר"ן** (תניינא תורה פב): **"ועיקר התשובה הוא בחודש אלול, כי הם ימי רצון שעלה משה לקבל לוחות אחרונות, ופתח דרך כבושה לילך בה"**. ע"כ. ועל ימים אלו נאמר הפסוק (ישעיה מג, טז) **"הנותן בים דרך"**, שבימים אלו נפתחים י"ג מקורות הרחמים, והקב"ה מראה בהם דרך לשבים, וכמ"ש רבינו האר"י ז"ל **בשער רוח הקודש** (יחוד ט"ז). ובימים אלו הקב"ה שולח הרהורי תשובה בלבות בני ישראל, וכמ"ש הרה"ק רבי יעקב יוסף מפולנאה זצ"ל בספרו **צפנת פענח** (פרשת וארא) בשם רביה"ק **הבעל שם טוב** זצ"ל, וזה לשונו: **"כי בחודש אלול נפתחין י"ג מקורין דרחמין וכו', בסוד** (ישעיה מג, טז) **'הנותן בים דרך' וגו', כי בחודש אלול נפתח דר"ך זה, לכך הם ימי רצון וכו', יעו"ש. וז"ש יורה חטאים בדרך, על כל פנים בחודש אלול [ישונו] בתשובה,**

יודע מתחילה, ועל ידי זה עושין לבושין חדשים לנשמתו וניצול מכל הצרות. עכ"ל. וע"ע בזה בליקוטי מוהר"ן (סוף תורה כא). ע"ש.

ע"כ. עוד כתב רביה"ק ז"ל בליקוטי עצות (מועדי ה' - אלול אות ב) וז"ל: "חודש אלול הוא הזמן המסוגל לזכות לדעת, והיינו שיזכה לידע ולהבין מה שלא היה

מן השמים מעוררים את האדם בימים אלו וצריך לתפוש את הרהורי התשובה האלו

אבל כבר אמרו שהכל בידי שמים חוץ מיראת שמים, רק בחמלת ה' את עמו ישראל עם קרובו יאר פניו להם בימים האדירים האלה באור היראה והפחד, ומזיו שפעתם של הימים האלה ימשך לאדם לכל השנה". עכ"ל. והחכם עיניו בראשו ולבבו יבין את קול ה' המדבר אליו, וכמו שכתב הרה"ק רמ"ח אפרים זלה"ה, נכד הבעש"ט זיע"א, בספרו **דגל מחנה אפרים** (ריש פרשת ויקרא) וז"ל: "שמעתי מן אדוני אבי זקיני [הבעל שם טוב] זללה"ה וכו' וכבר נדפס הוא בספר הקדוש תולדות יעקב יוסף וכו', כי הבת קול - הוא הרהורי תשובה הבאים לאדם בכל יום, ומי שיש לו דעת תיכף כשבא לו הרהור תשובה, אזי מבין הוא שזהו מן הכרוז שמכריזין שובו בנים שובבים, ומיד מפשפש במעשיו ושב בתשובה שלימה". עכ"ל. ולא יהיה כסומא ההולך בחושך להעלים עיניו ולאטום אזניו משמוע קול ה' המדבר אליו, כי אז מעורר על עצמו ח"ו את מידת הדין ביתר שאת, וכמ"ש **הדגל מחנה אפרים**

ובאמת שבימים הקדושים האלו כמעט כל יהודי זוכה להרגיש בלבו איזה רגשי קודש של התעוררות לעבודת ה' יתברך, וכל זה מחסדי ה' יתברך על עמו ישראל, שחפץ להיטיב להם ושולח להם הרהורי תשובה, אולי יזכו לאחוז בהם ולשוב אליו יתברך, וכמ"ש רביה"ק בעל **הפלא יועץ** (ערך סליחות) וז"ל: "ורצה הקדוש ברוך הוא לזכות את ישראל ומאיר להם באור פני מלך חיים בימים נוראים מאיר אור היראה והפחד, ולכן אין לך אדם מישראל שאינו מרגיש פחד, **אפילו מי שעניו סגורות רואה קצת האור וכו'**, וכל אדם מרגיש, והכל לפי מה שהוא אדם, ולפי ההכנה שעושה, ולפי מה שמשתדל לפתוח עיניו - כך רואה יותר בפנימיות". ע"כ. וכ"כ עוד **הפלא יועץ** (ערך כיפור) וז"ל: "ואשריהם ישראל כולם מתעוררים בימים האדירים ובפרט ביום הכפורים, כי ה' משמים השקיף על בני אדם ונותן בלבם פחד הדין הגדול והנורא והתעוררות תשובה, ומי יתן והיה לבבם זה להם כל הימים,

ענייני תשובה אות ה), שצריך האדם לתפוש את הרהורי התשובה שנופלים בלבו, ולהורידם אל המעשה, וז"ל: "שהאדם כששומע התוכחה מתחרט ואומר בלבו לא אחטא עוד וכו', שפשיטא הוא שאדם מעצמו אינו יכול להינצל מהיצר הרע, אלא צריך שיעשה הכנות טובות להתרחק מהחטא". עכ"ל. ולכן כל איש ישראל יאזור כגבר חלציו, לתפוש את הימים הקדושים הללו, ולאחוז את הרהורי התשובה ששולחים לו מן השמים, ולהורידם אל המעשה ע"י תשובה שלימה ושינוי המעשים באותם הדברים שיודע שנכשל בהם.

(שם) וז"ל: "אבל מי שאין בו דעת אינו מרגיש כלל בהרהור תשובה שבא לו ואינו פונה אליו כלל". וכ"כ **התולדות יעקב יוסף** (פרשת צו ד"ה והמפנה לבו) וז"ל: "וביאר [מרון **הבעל שם טוב**] ז"ל, כי למעלה הוא עולם המחשבות ואין אומר ואין דברים, והכרוז הוא מחשבות והרהורי לב לטוב, ולכך אין רשע שאין לו הרהורים טובים בכל יום מכח הכרוז הנ"ל, ובבוא הרהורים טובים מפנה ומעבירן מלבו ומפנה לבו לבטלה, ובוודאי מתחייב בנפשו, שניתן לו אוצר טוב והוא בורח מהמלך". עכ"ל. וכיו"ב כתב רביה"ק בעל **הזרע שמשון** זצ"ל (פרשת אחרי מות,

לא ליפול חלילה לשאננות

אשה של פעם. והיום לא מזכירים כלל שזה אלול, ובוודאי שיש צורך בחיזוק, וצריך להתחיל להתבונן". עכ"ל. וכן עורך על זה רביה"ק בעל **הפלא יועץ** (ערך תשובה) וז"ל: "ואם כל השנה הלך בשרירות לבו ויצרו הפיל עליו תרדמה, הנה בהגיע ימי חפץ ימי רצון חודש רחמים ועשרת ימי תשובה, לא עת לנום ולישו, כי מלך במשפט יעמיד ארץ, וחרדה ילבש ויתעורר כאיש אשר יעור משנתו". עכ"ל.

ובפרט צריך בזה חיזוק גדול כאשר לא נמצאים כל היום בין כותלי בית המדרש, והעולם כמנהגו נוהג, ואין איש שם על

ואמנם היצר הרע יודע גם הוא מגודל יקרת הימים הנוראים הללו, ואף הוא לא ינום ולא ישן להפיל על האדם תרדמה, ולהשכיחו מקדושת ועוצמת הימים הללו, וכמו שעורך על זה רביה"ק בעל **האבי עזרי** זצ"ל (מחשבת מוסר ח"ג עמ' פא) וז"ל: "כבר נמצאים שבוע בתוך חודש אלול, ואני מרגיש שישנה קרירות, האלול אינו ניכר, בקושי מבינים את המשמעות של אלול, אני זוכר מנעורי שאכלתי בשבת בסלוצק אצל משפחה, וכאשר הגיעו בתוך הסעודה לדיבורים בעלמא, העירה האשה - "הרי אלול עכשיו", אין לדבר! כך היתה מדברת

לחודש אלול עם המגפיים והבוץ מימי בין הזמנים, וסבורים שברגע שמגיע חודש אלול ותוקעים בשופר - האדם משתנה, אך אין זה כך, ולכן שכל אחד יחזיק את עצמו בימי בין הזמנים. אינני אומר את הדברים רק לכם אלא גם אלי, כל הדברים הם כדבר איש אל רעהו, אלא שצריך שאחד יעמוד וידבר. יש להתחזק, כי אפשר לשכוח, זה כח השיגרה והחיים של בני אדם, עד שאפשר לשכוח אפילו את "בראשית ברא", ועל כל אחד לראות ולתקן". עכ"ל.

לב כי יום הדין קרב ובא, וכמו שעורר על זה רביה"ק בעל **האבי עזרי** זצ"ל (מחשבת מוסר ח"א עמ' תקכא) וז"ל: "בוודאי כאשר נמצאים מחוץ לכתלי הישיבה יש מאד להזהר, צריכים חיזוק, **לא ליפול סתם לאלול!**"

ופעם אחרת סחר רביה"ק בעל **האבי עזרי** זלה"ה (מחשבת מוסר ח"ב עמ' ססב), שבזמנינו צריך "אלול" לפני "אלול", וזה לשונו הטהור: "פעם היה די בחודש אלול לפני ראש השנה, ואילו היום יש צורך ב'אלול' לקראת חודש אלול, כיון שנכנסים

בגדל החשיבות לעורר עצמו, ולא להמתין שיעוררוהו מן השמים

מסייעין אותו מלמעלה כדין הבא לטהר מסייעין אותו (שבת קד). התעוררות ב', שאינו נותן לב מעצמו לשוב בתשובה או לעשות טוב, כי אם על ידי שמעוררין אותו מלמעלה תחלה, אז מתעורר למטה לעשות תשובה. והנפקותא בין ב' התעוררות אלו שמעתי ממורי [הבעל שם טוב] זלה"ה בסוד 'האשה מזרעת תחלה יולדת זכר' (ברכות ט). שהוא רחמים וכו', והכי נמי כך, **אם התעוררות מלמטה תחלה, שהוא מיין נוקבין, ואח"כ בא מלמעלה מיין דוכרין, הוי זכר רחמים, ובהפך הוי דינא" וכו'.** עכ"ל. וגדולה מזו מובא בשם רביה"ק **הבעל שם טוב**

ואף גם זאת שכתבו הקדמונים כי בימים הקדושים הללו הקב"ה מעורר ליבות בני ישראל בהרהורי תשובה, וכאשר בא זכרונו למעלה לפניך. מכל מקום החי יתן אל לבו, לעורר עצמו עוד בטרם יעוררוהו מן השמים, כי בזה שהוא מעורר עצמו תחילה - הוא ממשיך על עצמו "מידת הרחמים", וכמ"ש הרה"ק רבי יעקב יוסף מפולנא זצ"ל בספרו **בן פורת יוסף** (דרוש לשבת הגדול תקכ"ז, ד"ה ועתה נבאר ביאור) בשם רביה"ק **הבעל שם טוב** זצ"ל, וזה לשונו: "כי ב' מיני התעוררות שכתב הט"ז הוא ענין א', שמתעורר הוא תחלה בתשובה וכיוצא בדבר טוב, ואח"כ

רביה"ק **הבעל שם טוב** זצ"ל, שכפי ההתעוררות שמעורר עצמו באלול - כך תהיה גודל תשובתו בר"ה ויוה"כ, וזה לשון קודשו: "הרבי המגיד ממעזריטש אמר לנו מה ששמע מרבנו הבעל שם טוב נשמתו עדן: 'כי לולא התמהמהנו כי עתה שבנו זה פעמים', 'שבנו פעמים' - הם שני אופני תשובה, א' - תשובה כללית דראש השנה בקבלת עול מלכות שמים, ב' - תשובה פרטית דיום הכפורים לפרט חטאיו לכבסם ולהיטהר. **ותתי תשובות הללו תלויות בחשבון הנפש שהאדם עושה בחודש אלול**, וזהו 'כי לולא התמהמהנו', 'לולא' אותיות 'אלול', 'לולא התמהמהנו' - כי האדם מתמהמה ומאריך בחשבון נפשו בחודש אלול, הנה אז 'שבנו פעמים', כלומר לפי אופן זה תהיה העבודה בשני אופני התשובה דראש השנה ויום הכפורים". עכ"ל.

זלה"ה, שכאשר אדם מעורר עצמו מעט מלמטה, זוכה להארה עצומה מלמעלה, כמו שמובא בשמו בספר **מקור ברוך** (סערט ויזניץ, פר' צו ד"ה ואש המזבח) וז"ל: "המסורה 'והאש על המזבח תוקד בו' (ויקרא ו,ה), ואידך 'והאש ירדה מן השמים' (דה"י ב,זא), ומפרש הבעל שם טוב הקדוש על פי מאמרם (עי' שה"ש רבה ה, ב) 'פיתחו לי פתח כחודו של מחט ואני אפתח לכם פתח כפתחו של אולם', והיינו **על ידי מעט אתערותא דלתתא משיגים הרבה אתערותא דלעלא**, וזוכה למדרגות גבוהות שאינו ראוי להם. וזהו פירוש המסורה 'והאש על המזבח תוקד בו', על ידי הניצוץ החם שבא מאתערותא דלתתא, זוכה 'והאש ירדה מן השמים' - למדרגות נשגבות מאתערותא דלעלא". עכ"ל. עוד לימדנו להועיל **רבינו הרי"צ** באגרות קודשו (ח"ד אגרת תתקמג) בשם

ברעת מי שמתאחר מלשוב

לב למצב שהוא עומד לפניו. אינני מדבר על מי שכופר חלילה ואינו מאמין, מי שהוא מחוץ לגדר ואינו שייך לכלל, אבל מי שנכלל עם הרבים, **אם אינו שם על לבו - הרי הוא מתחייב בנפשו בזה!**

הבאתי בזה מה שביאר רבי איסר זלמן מלצר זצ"ל בדברי **הרבינו יונה** בתחילתו (שע"ת ש"א אות ב) שכתב וז"ל: ודע, כי החוטא כאשר יתאחר לשוב מחטאתו,

צא ולמד כמה גדלה רעת מי שאינו מתעורר לנצל את הימים הללו, שמעורר עליו דינים קשים, וכדברי רביה"ק בעל האבי עזרי זצ"ל (מחשבת מוסר ח"ג עמ' רמט), וזה לשונו: הנה מגיע ראש השנה ויום הכיפורים, כולם צריכים לעבור את המעבר של ימי הדין ללא יוצא מן הכלל, גדול וקטן, כולם צריכים לעבור את החשבון, **ופשע עושה מי שאינו שם**

שעשית עבירה, ואינך חושב שתענש, ולכן כשלא ברח הרי זה גרוע יותר!

וזהו החסרון במה שאין שמים לב ולא מתבוננים לחזור בתשובה בימי המשפט, כי מלבד זאת שחוסר שימת לב גורם לעבור עבירות נוספות כמו שכתב הרבינו יונה (עי' שע"ת ש"א אות ד), הרי זה מראה גם שאין מרגישים שחטאו, והלא המציאות היא שחטאנו במשך השנה ולא היינו שלמים, ואם איננו מרגישים שלא נהגנו כראוי, הרי זה חטא כפול, ומגיע עונש כפול!

והרה"ק רמ"ח אפרים זלה"ה, נכד הבעש"ט זיע"א, בספרו **דגל מחנה אפרים** (פרשת צו ד"ה וזהו ותלבש), כתב בשם רביה"ק **הבעל שם טוב** זצ"ל, שזוהי ההסתרה הכי גדולה - שהאדם סבור שאינו צריך לעשות תשובה, וזה לשונו שם: "ששמעתי מאדוני אבי זקיני [הבעל שם טוב] זלה"ה: 'ואנכי הסתר אסתיר' כי כשהאדם אינו יודע שיש הסתרה, בודאי אינו טוב, שסובר שהוא צדיק גמור ואינו שב בתשובה, אבל כשיודע שיש הסתרה ומרגיש בנפשו, אז הוא נכנע מלפני ה' יתברך ומבקש מלפניו, וזהו 'ואנכי הסתר' - פירוש ההסתרה - אני 'אסתיר' ולא יודע שהיא הסתרה". עכ"ל.

יכבד עליו מאד ענשו בכל יום, כי הוא יודע כי יצא הקצף עליו, ויש לו מנוס לנוס שמה, והמנוס הוא התשובה, והוא עומד במרדו והינו ברעתו, ובידו לצאת מתוך ההפיכה, ולא יגור מפני האף והחימה, על כן רעתו רבה. ואמרו רבותינו זכרונם לברכה על הענין הזה (קה"ר ז טו, וילקו"ש איוב תתקו) משל לכת של לסטים שחבשם המלך בבית האסורים, וחתרו מחתרת, פרצו ויעבורו, ונשאר אחד מהם. בא שר בית הסוהר וראה מחתרת חתורה, והאיש ההוא עודנו עצור, ויך אותו במטהו, אמר לו: קשה יום, הלא המחתרת חתורה לפניך, ואיך לא מהרת המלט על נפשך. עכ"ל. ושאל [הגרא"ז מלצר זצ"ל], שלכאורה היה נראה שיש לתת חנינה לאסיר זה ולציינו לשבח, כי האסירים חפרו וברחו, והוא שנשאר פירושו שהוא נכנע למלך ואינו מורד בחוק המלך, ומדוע הוא מכהו ומוכיחו על שלא ברח? וביאר, מפני שהאחרים שברחו הכירו שחטאו ופחדו שישפטו ויענישו אותם, ואילו זה שלא ברח מוכיח בזה שאין בדעתו שחטא במעשהו, ועל זה הכהו - אתה עומד לפני משפט, עשית מעשה זה או אחר, ואיך לא מהרת להמלט על נפשך! מזה רואים שאתה שפל, ואין עולה בדעתך כלל

מהימים הללו נמשך לאדם שפע לכל השנה

ימצא עזר כנגדו לכל השנה ליראה את ה', ויראת ה' טהורה עומדת לעד, ויעלה במעלות עד אשר יטהר מטומאתו ומצא כדי גאולתו". עכ"ל. וכ"כ עוד הפלא יועץ (ערך סליחות) וז"ל: "ולפי מה שהיה כלי מוכן לקבל בימים האלה, כך נמשך עליו הארה לשאר ימות השנה להתנהג בסדר קדושה". ע"כ. וכ"כ עוד הפלא יועץ (ערך ראש השנה) וז"ל: "ואף על פי שאמרנו שתלוי בהכנתו של אדם, מכל מקום מאחר ששערי יראה פתוחים, בהתעורר אדם עצמו - ימצא עזר כנגדו ומצא כדי גאולתו וחיתה נפשו לכל השנה כולה". ע"כ.

ומאידך, אשרי אדם שזוכה לנצל את הימים הללו כראוי, שכל רגע מהימים הקדושים הללו - לא יסולא בפז, והרי זה דומה לאדם שאוסף מרגליות - שצובר ומכין לו עושר לכל החיים, כך הוא האדם אשר מנצל את הימים הללו כדבעי, הרי הוא אוסף וצובר לו שפע של סיעתא דשמיא לכל השנה כולה, כמו שכתב רביה"ק הפלא יועץ זצ"ל (ערך כיפור) וז"ל: "ומזיו שפעתם של הימים האלה ימשך לאדם לכל השנה, ולפי מה שיתעורר בימים האדירים האלה ויתחזק ליראה את ה' ויעשה גדרים וסייגים לעצמו ויקבל עליו להתנהג גם אחר יום הכפורים בדרכי התשובה, כך

אלול - מסלול של התעלות לכל השנה

כך מגיע אלול נוסף, וכשמתחילים כך והולכים במסלול זה - על ידי זה זוכים ביום הדין, אך אם לא מתחילים כך - אם כן אין המשך ושייכות בין המעשים, ואין מהלך בלימוד עצמי וחינוך האדם, אין התלמודות ומהלך, רק הם מעשי מצוות שונים". עכ"ל.

כיוצא בזה דרוש דרש רביה"ק בעל האבי עזרי זלה"ה (מחשבת מוסר ח"א עמ' תקעד), וזה לשון קודשו: "הנה הקדמונים תיקנו לנו לפני ראש השנה את עבודת "חודש אלול", ויש צורך ללמוד איך לחיות ולנהוג בו, יש סדר לעבודה שלו, וצריך להתחיל כראוי לחודש אלול - ולהמשיך לחיות כך כל השנה, ואחר

אלול – זמן של התבוננות וחשבון נפש

יועץ (ערך תשובה) וז"ל: "זוהי הדרך למי שרוצה ליכנס בדרכי התשובה והיהדות - זה השער לה, שיקבל עליו בכל תוקף ולא יעבור מלהיות שוקד מדי יום יום **ללמוד חלק מספרי מוסר** דף א' או פרק א' או לשמוע בלמודים על מנת לשמור ולעשות ולקיים". ע"כ. וכן הזהיר על זה רביה"ק **הבעל שם טוב** זצ"ל בצוואת הריב"ש (סימן א) וז"ל: "ועיקר ללמוד בכל יום שיעור מוסר הן רב הן מעט". ע"כ. עוד כתב רביה"ק **הפלא יועץ** זצ"ל (ערך התעוררות), וזה לשונו: "ועשה כמו שכתבתי בערך גדר, שתכתוב לכל דבר התעוררות הצריך, ותקרא בו או בספרים המדברים באותו ענין, אם דבר הנוהג בכל יום - תקרא ההתעוררות מדי יום ביום, ואם הוא דבר הנוהג מזמן לזמן - יקרא ההתעוררות סמוך לזמנו ודבר בעתו מה טוב". ע"כ.

וכדברים הללו דרוש דרש רביה"ק בעל **האבי עזרי** זלה"ה (מחשבת מוסר ח"ג עמ' קצח), וזה לשונו: ראש השנה - הוא יום הדין, זה בית משפט! ובבית משפט צריך להגיש דין וחשבון ברור, חקירה ברורה של כל המעשים! בלי בלבול ומבלי שדבר אחד יכסה את השני. עסק שאינו מנהל חשבון, ואחר זמן מגיעים לבדוק ודורשים חשבון, אינו יכול לעשות חשבון ביום אחד, הוא צריך

והעיקר הגדול שצריך האדם לעסוק בו בכל ימי חייו, וביתר שאת בימים הקדושים הללו, הוא ההתבוננות והפיקוח על כל מעשיו, לדעת מה הוא צריך לתקן ואיך לתקן, וכמ"ש רביה"ק בעל **הפלא יועץ** זצ"ל (ערך סליחות) וז"ל: "**ועיקר הימים האלה נזכרים ונעשים**, שהחי יתן אל לבו מה נמצא אתו מעשים אשר לא יעשו, בין במחשבה בין בדבור בין במעשה, ויתן לב לשוב, ויעשה גדרים וסייגים בעצמו שלא לשוב עוד לכסלה". ע"כ. וזה יעשה על ידי לימוד קבוע בספרי מוסר, ובפרט באותם העניינים שהוא לקוי בהם, וכמ"ש רביה"ק **הפלא יועץ** זלה"ה (ערך כיפור) וז"ל: "הנה בהגיע תור הימים האדירים, אם זכה שנפקחו עיניו ואור נגה עליו, כה יהיה משפטו אשר יועיל להחיותו, **שירבה ללמוד או לשמוע בלמודים בדברי מוסר** ויראת ה' הנוקבים את הלב עד לבית חללו, ובעיניו יראה ובאזניו ישמע ולבבו יבין כי רע וומר עוזבו את ה', ויתמרמר במרירות גדול ויתחרט חרטה גדולה על כל אשר לא טוב עשה, ועל כל אשר חטא על הנפש, ועל אשר גרם רעות רבות וצער השמים בעוונותיו, **והימים האלה ימעט בעסק אפי' בעסק העיון ויעסוק בספרי מוסר** על מנת לשמור ולעשות ולקיים". עכ"ל. וכ"כ עוד **הפלא**

ולכן כל אחד צריך להתחזק, ובכלל להשמר מכל קשר וחיבור והשפעה מהרחוב, ולדעת עד היכן כל אחד יכול להגיע, ולאן צריך להגיע!

וכבר כתב רביה"ק בעל הפלא יועץ זצ"ל (ערך מוסר), שמה שאמרו חז"ל (קידושין ל:): 'בראתי יצר הרע ובראתי לו תורה תבלין', ואמרו 'אם פגע בך מנוול זה משכהו לבית המדרש, אם אבן הוא נימוח, ואם ברזל הוא מתפוצץ', **הכל הוא על לימוד המוסר**. ע"כ. והיצר הרע יודע כמה גדול כוחו של לימוד המוסר, שהוא סם המוות לו, ובזה תלוי כל עבודת ה' של היהודי, ולכן דווקא בזה היצר הרע נלחם בכל כוחו, להמציא לאדם כל מיני מניעות וטענות שווא ומדוחים כדי לבטלו מלימוד המוסר, וכמ"ש רביה"ק **הבעל שם טוב** זצ"ל בצוואת הריב"ש (סימן קיז) וז"ל: "דוודאי שאין היצר הרע מפתה האדם שלא ילמד כלל, כי ידוע לו שאין שומעו האדם לזה, כי כאשר לא ילמוד כלל לא יהיה חשוב בעיני הבריות ואינו נקרא למדן, אך היצר הרע מפתה אותו שלא ילמוד איזה דבר שיבא לו יראת שמים מזה כמו ספר מוסר, או שלחן ערוך לידע הדין על בוריו, אך מפתה אותו שיעסוק תמיד רק בגמרא עם כל המפרשים". עכ"ל. וכן עורר על זה רביה"ק בעל **האבי עזרי** זצ"ל (מכתבים ומאמרים ח"ד מכתב רעח) וז"ל: "אין לך דבר

להזכר בכל החשבון של שנה שלמה, וצריך לזה משך זמן של כמה שבועות, ורק כך אפשר להשיג בהירות בענין.

והנה אנו מגיעים לראש השנה ומבקשים מהקב"ה שיחוס עלינו, וכי מה עשית שמפני זה כעת אתה מבקש? ואולי בכלל אין לך צורך לבקש? אולי אתה צדיק? צריך בהירות על מה אתה מבקש, ולמה מגיע לך! צריך חשבון. אתה נופל ל"נתנה תוקף" כפי שאתה, ללא הכנה, עם נעליך לרגליך, ומבקש! מדוע אתה מבקש? הרי "אורי" - זה ראש השנה! ראש השנה - הוא משפט, וצריך לברר את המעשים, ה"אור". ועבור זה הקדמונים תיקנו את עבודת "חודש אלול" על פי מקורות מחז"ל. **באלול - צריך להתחיל לחשוב, לעשות חשבון בכל יום**, להתבונן לאט לאט - היכן אני עומד בעולם? ואחר כך בא ראש השנה, זה אור, ולאחריו יכול לבוא יום כיפור כיום של כפרה, ואפשר לבקש בו מחילה, כי האדם כבר יודע על מה יש לבקש, הדברים ברורים, כך עשיתי וזה מגיע לי, פה הפסדתי וכו'.

"אורי" - זה ראש השנה! לבוא עם חשבון, עם בהירות, ולהתחיל כבר מהיום, לא לרוץ לראש השנה ויום הכיפורים ברגע האחרון ואז לדפוק על הלב, אין כל טעם למלמל "אשמנו בגדנו" וכו' וכו', וכי זו תשובה ויום הכיפורים? זו הכוונה של התורה? כך זה בלי מחשבה!

שבה מחזירן למוטב, והולך אל חכמים יחכם וישיג אורחות חיים, לכן זאת עשו וחיו". עכל"ק. וכן עורר על זה רביה"ק **האבי עזרי צ"ל** (מכתבים ומאמרים ח"ד מכתב רעז) וז"ל: "כמו שאי אפשר לראות בלי עינים ואי אפשר לילך בלי רגלים, **כך אי אפשר לחיות חיים של תורה בלי לימוד המוסר**". עכ"ל. ומלבד מה שזוכה האדם ע"י לימוד המוסר לעבוד את ה' כראוי, עוד זוכה לשלוות נפש ואושר פנימי, וכמ"ש הרה"ק רבי יעקב יוסף מפולנאה זצ"ל בספרו **צפנת פענח** (פרשת וארא ד"ה ועוד כאן) בשם רביה"ק **הבעל שם טוב** זצ"ל, וזה לשונו: "שהוא רפואה לכל הגוף והנשמה לשמוע ולקבל מוסר מן חכמים שהם רופאי הנפשות". ע"כ. וכ"כ רביה"ק **האבי עזרי צ"ל** (מחשבת מוסר ח"ג עמ' רלד): "מאושר הוא האדם אשר חי עם פיקוח וביקורת תמידיית על עצמו". ע"כ.

הצריך חיזוק תמיד ומיד כמו לימוד המוסר". ע"כ.

וצריך האדם לידע שבלימוד המוסר תלוי כל עבודת ה' שלו, וכל היהדות שלו, וכל הרוחניות שלו, ולו בכח יגבר איש לעמוד ולהקל על נפשו, להחזיק בלימוד המוסר דבר יום ביומו חוק ולא יעבור, וכמ"ש רביה"ק **הפלא יועץ צ"ל** (ערך דבקות בהש"ת) וזה לשונו: "אבל האיש אשר הוא טהור והסיר מסוה העיוורון מעל עיניו, **ידוע ידע שכדי להיות יהודי כשר עובד אלקים, צריך לכופ את יצרו, ודי בזה שיכופ את יצרו להיות לומד או שומע בלמודים תמיד, אפילו על כרחו** שלא בטובתו, וסוף שיערב ויבוסם לו, וילך הלוך וגדל הלוך ונסוע בדרכי היהדות והפרישות והחסידות, כדבר האמור שסגולת התורה לבער את רוח הטומאה, ועל כן אמר הקדוש ברוך הוא הלוואי אותי עזבו ותורת שמרו שהאור

להרבות בתפילה ובאמירת תהלים

שיעזרהו על דבר כבוד שמו, ויאמר נא ישראל: למען שמך ה' תחיינו בצדקתך תוציא מצרה נפשינו". וכ"כ עוד הפלא יועץ (ערך כיפור) וז"ל: ומדי יום יום מראש חודש אלול ואילך, יהא מוסיף והולך הלוך וגדל בדרכי התשובה, ובכל יום ישפוך שיחה ידרוש סליחה, וירבה צדקה כפי כחו, וכעני יעטוף ולפני ה' ישפוך

ועל כולם החי יתן אל ליבו לשפוך נפשו לפני ה' יתברך, שיזכה לשוב בתשובה שלימה ולעשות רצונו ולעבדו בלבב שלם, וכמ"ש רביה"ק בעל **הפלא יועץ צ"ל** (ערך סליחות) וז"ל: "אי לזאת לו בכח יגבר איש בימים האלה ובזמן הזה, וכל אשר בכחו לעשות יעשה להחיות את נפשו וכו', **ולכן ישפוך נפשו לפני ה'**

'בערב ילין בכי ולבוקר רינה'. אבל כגון אנן יתמי דיתמי הלוואי שנתפלל כל תפלותינו בבכי". עכ"ל"ק.

עוד לימדנו להועיל רביה"ק בליקוטי מוהר"ן (תניינא תורה עג), שיש להרבות בימים הללו באמירת תהלים, כי אמירת תהלים מסוגלת לתשובה, וזה לשון קודשו: "מי שרוצה לזכות לתשובה - יהיה רגיל באמירת תהלים, כי אמירת תהלים מסוגלת לתשובה, כי יש נון שערי תשובה, ומ"ט שערים יכול כל אדם ליכנס בהם ולהשיגם, אך שער החמשים - הוא בחינת התשובה של השם יתברך בעצמו כביכול, כי גם אצלו יתברך מצינו בחינת תשובה, כמו שכתוב (מלאכי ג, ז) 'שובו אלי ואשובה אליכם'. ואלו המ"ט שערי תשובה, הם בחינת מ"ט אותיות שיש בשמות שנים עשר שבטי י"ה, כי כל שער ושער יש לו אות ממ"ט אותיות השבטים. והנה הכל חפצים ליראה את שמך, ואעפ"כ לאו כל אדם זוכה לעשות תשובה. כי יש אחד שאין לו התעוררות כלל לתשובה, ואפ"י שיש לו התעוררות לתשובה, אינו זוכה להגיע אל האות והשער של תשובה השייך לו, ואפ"י אם מגיע לשם יכול להיות שהשער של תשובה סגור. ומחמת כל זה, אין האדם זוכה לתשובה. ועל ידי אמירת תהלים, אפילו מי שאין לו שום התעוררות לתשובה, הוא מתעורר לעשות תשובה,

שיחו שיעזרהו על דבר כבוד שמו". וכ"כ עוד הפלא יועץ (ערך תשובה) וז"ל: "בכל יום מימים האדירים האלה יתוודה במר נפש וישפוך שיחה ידרוש סליחה, כי הימים ימי רצון ותפלתו ותשובתו עושה פרי". ע"כ. וכ"כ הרה"ק רבי יעקב יוסף מפולנאה זצ"ל בספרו תולדות יעקב יוסף (פרשת וילך ד"ה עוד יש לבאר למה תוקעין), וזה לשונו: "וכמו ששמעתי בשם מורי [הבעל שם טוב זצ"ל], שעל זה יתפלל כל חסיד לגאול נפשו מיצר הרע, בפרט בראש השנה ויום הכיפורים". ע"כ. עוד כתב רביה"ק הפלא יועץ זצ"ל (ערך כיפור) וז"ל: "וכל התפלות והתחנונים יאמר בלב נשבר באמת ובכוונה נכונה, כי ההכנעה היא עיקר גדול מאד ליטהר גברא ולקיבול התפלות". ע"כ. וביתר שאת כתב בפלא יועץ (ערך בכיה) וזה לשונו: "ובפרט בימי חודש אלול האדירים ועשרת ימי תשובה, אשר מלך במשפט יעמיד ארץ, צריך שבבכי יבואו ובתחנונים. ומעלת הבכיה רבה מאד, שהרי אמרו (ברכות לב): מיום שחרב בית המקדש שערי תפלה ננעלו שערי דמעה לא ננעלו, ואמרו בזה"ק (פרי שמות, ד"ב ע"ב) על פסוק 'תפתח ותראה את הילד והנה נער בוכה', דא ישראל, דכתיב 'כי נער ישראל', ומיד דפתחין בבכיה, מיד 'ותחמול עלי'. וכתבו גורי האר", שתפילת שחרית יתפלל בשמחה, ותפילת ערבית בבכיה, וסימן לדבר

גם זוהי ע"י תהלים להגיע אל השער ואת השייך לו ולפתוח השער, נמצא שזוכה ע"י תהלים לעשות תשובה. וזה בחינת (שמואל ב כג) 'נאום הגבר הוקם על', ודרשו ז"ל (מו"ק טז ע"ב) שהקים עולה של תשובה. ונעים זמירות ישראל, כי ע"י בחינת 'נעים זמירות ישראל', דהיינו ספר תהלים שיסד, על ידי זה 'הוקם עולה של תשובה', כי ע"י תהלים זוכין לתשובה כנ"ל. וזהו שאמרו רבותינו ז"ל (ע"ד ד' ע"ב) לא היה דוד ראוי לאותו מעשה, אלא כדי להורות תשובה ליחיד וכו'. נמצא, שעיקר הוראת התשובה ע"י דוד המלך. ועיקר התשובה של דוד המלך, הוא ספר תהלים, שאמרו בהתעוררות גדול מאד וברוח הקודש, עד שכל אחד ואחד כפי מה שהוא, יכול למצוא את עצמו בתוך ספר תהלים, ולזכות לתשובה ע"י אמירת תהלים כנ"ל. ועיקר הזדככות שנים עשר שבטי י"ה, שהם מ"ט אותיות, שהם בחינת מ"ט שיערי תשובה, היה במצרים, שהוא בחינת מצר הגרון, שהוא בחינת תשובה עילאה.

(כמובא בכתבי האר"י ז"ל וע"ש. והבן היטב). ועל כן אחר שנזדככו שם במצרים, וזכו לצאת משם, ספרו מ"ט ימי הספירה, שהם כנגד מ"ט שיערי תשובה, שהם בחינת מ"ט אותיות הנ"ל. וביום החמשים, אז 'וירד ה' על הר סיני' (שמות יט), זה בחינת 'ואשובה אליכם', בחינת התשובה של השם יתברך בעצמו כביכול, בחינת שער החמשים כנ"ל. וזהו, 'ואלה שמות בני ישראל הבאים מצרימה את יעקב איש וביתו', סופי תיבות הם אותיות תהלים ואותיות תשובה, כי ע"י תהלים זוכין לתשובה, שהיא בחינת שמות בני ישראל הבאים מצרימה וכו', כי מ"ט שיערי תשובה, הם בחינת מ"ט אותיות שיש בשמות בני ישראל הבאים מצרימה, להזדכך שם כנ"ל. וזה שאנו רואין שבימי תשובה, דהיינו באלול ועשי"ת, כל ישראל עוסקין אז באמירת תהלים, כי אמירת תהלים מסוגלת לתשובה כנ"ל. וע"כ הוא דבר גדול מאד, לעסוק תמיד באמירת תהלים, כי תהלים הוא התעוררות גדול מאד מאד להשם יתברך, אשרי שיאחז בו". עכ"ל.

לתפוש כל מה שיכול אפילו חצי תשובה

האדם בטענות שווא ומדוחים, באומרו הלא גם ההתעוררות שאתה מתעורר עכשיו, והתפילות שאתה מתפלל, והתשובה שאתה עושה, הכל הוא מן השפה ולחוץ, ואין פיר ולבך שווים, וזה

אמנם צריך האדם לדעת שגם בימים הללו היצר הרע לא ינום ולא ישן, ואדרבה עובד הוא שעות נוספות לקרר ולהחליש את האדם, ולהרפות את ידיו שלא יקח מעץ החיים ואכל וחי לעולם, ובא אל

מחצה על מחצה, ויש בו בחינה וכוונה שלא לשם שמים גם כן וכו', ויש בו קצת כוונה לשם שמים וכו', וזהו שאמר 'אם יהיה נדחק', פירוש, **שגם בתשובתך תהיה נדח ושללא בשלימות גמור**, אלא 'בקצה השמים', פירוש, בקצה אחד יהיה לשם שמים, **אפילו הכי 'משם יקבצך ה' אלהיך'**, כי מתוך שלא לשמה יבא לשמה". עכ"ל. וכן כתב רביה"ק בעל הפלא יועץ זצ"ל (ערך ראש השנה) וז"ל: "כי עיקר גדול לקבל לשוב מאיזה עוון שבידו, אבל אין איש שם על לב כי חוששים שלא יוכלו עמוד, אבל חיובא רמיא עלן לקבל בלי נדר, ולעמוד על המשמר בכל כחינו, וה' אלקי'ם יעזור לנו, כי הבא ליטרה מסייעין אותו מן השמים". עכ"ל.

לך האות שאחרי הימים הנוראים - אתה תשוב אל מקומך הראשון. אך האיש הירא ה' ורך הלבב, לא יאבה לו ולא ישמע לו, וידחהו באמת הבנין, באמור לו: איני שומע לך לבטל ממני מלכות שמים אפילו שעה אחת, וכי לא די לי שהכעסתי את בוראי פעם אחת אכעיסנו פעם נוספת, אני אעשה כל אשר בכוחי, וה' אלקים יעזור לי להשלים תשובתי, כמו שכתוב 'לאל גומר עלי'. וכן מובא בספר **אור הגנוז לצדיקים** (פרשת נצבים) בשם רביה"ק **הבעל שם טוב** זלה"ה, וזה לשונו: "אם יהיה נדחק בקצה השמים משם יקבצך ה' אלהיך וגו', שמעתי בשם הבעל שם טוב דהכי פירושו, לא מבעיא אם תהיה התשובה כולו לשם שמים - אז וודאי הוא טוב, אלא אפילו אם הוא רק

הקב"ה עוזר לשבים מה שאין ידם משגת

א אות א) וז"ל: "והתבאר בתורה, כי יעזור ה' לשבים כאשר אין יד טבעם משגת, ויחדש בקרבם רוח טהורה להשיג מעלת אהבתו, שנאמר (דברים ל, ב): "ושבת עד ה' אלהיך ושמעת בקולו ככל אשר אנכי מצוך היום אתה ובניך בכל לבבך ובכל נפשך", ואומר בגוף הענין (דברים ל, ו): "ומל ה' את לבבך ואת לבב זרעך" - להשיג אהבתו". עכ"ל. וכ"כ רביה"ק בעל **האור החיים** זצ"ל בפרשת כי תצא (דברים כא, י), וזה לשונו: "ומבטיחו הכתוב שהגם

וצריך האדם לדעת שעליו מוטל להתחיל ולצאת למלחמה על היצר הרע, ולא לחשוב מחשבות מה יש בכוחו ומה אין בכוחו, ואם יצליח אם לאו, כי באמת אין בכוחו של האדם לעשות כלום, ורק ה' יתברך הוא הנותן לו כח לעשות חיל, וכל מה שיש בכוחו של האדם - הוא רק הבחירה, לבחור לעשות את רצון ה', ולצאת להילחם ביצר הרע, ומכאן כבר הקב"ה יעזרהו מה שאין ידו משגת, וכמו שכתב רבינו יונה ז"ל **בשערי תשובה** (שער

מות, ענייני תשובה אות ד) וז"ל: "שכשאדם עושה כל מאמצי כוחו לשמור עצמו מהחטא, מן השמים מסייעין אותו ומשמרים אותו". ע"כ. וכ"כ עוד הזרע **שמשון** (פרשת אחרי מות, ענייני תשובה אות א חלק ג) וז"ל: "מה שכתב הרמב"ם 'יעיד עליו יודע תעלומות', אפשר לומר שאינו מתנאי של התשובה, אלא הבטחה טובה למי ששב בתשובה, שאם יתחרט לגמרי - הקב"ה יעיד עליו, דהיינו שישלח לו עזר וסיוע כדי שלא יחזור ליפול בחטא". עכ"ל.

ונחתום בלשונו הטהור של רבינו הקדוש הזרע שמשון זצ"ל (פרשת בהר אות ג): "ולכן חושו נא לעצמכם לפדות עצמכם מיד שונא, כי הבא ליטהר מסייעין אותו (שבת קד.)", ויסייעו אתכם מן השמים ותוכלו להינצל ממנו ולהגאל".

שתקיף הוא היצר מכח האנושי, אף על פי כן יתנהו ה' בידו". ע"כ. וכ"כ רביה"ק בעל הפלא יועץ זצ"ל בספרו **דן ידן** (פרשת ויחי) וז"ל: "כי ההתחלה צריך שיהיה דוקא מן האדם בלתי עזר אלקי, כמו שאמרו (שה"ש רבה, ה, ב) אתם פיתחו, והבא ליטהר מסייעין אותו (בראשית רבה ויחי כה), וכאשר יהיה לו עזר אלקי - הכל יקל". עכ"ל. וכ"כ רביה"ק בעל **הזרע שמשון** זצ"ל (פרשת אחרי מות, ענייני תשובה אות א חלק ב), וזה לשונו: "שהקב"ה מתרצה שתבואו לפניו אף על פי שחטאתם כל כך ופגמתם בכבודו, ולא די שמתרצה בכם אלא אף הוא מתעסק ומטפל בטהרתכם, שהוא מצפה שתשובו וכו', ונותן להם סיוע וכו', שאם לא היה שולח לנו עזרו מקודש, לא היה בידינו כח לשוב בתשובה שלימה". עכ"ל. וכ"כ עוד הזרע שמשון (פרשת אחרי

טוב להודות לה' סיפורי ישועות

כל ידי שמספרים ישועות ה' ונפלאותיו - מעוררים
שפע עליון להשפיע עוד ישועות ונפלאות
(עי' זוה"ק רע"מ פר בא)

אם זכיתם לאיזה ישועה בזכות
הצדיקים, אתם מוזמנים לשלוח לנו
את הסיפור בקצרה, למייל:
Oro.Shel.Olam@gmail.com
ונפרסמו בלי"ג בגליונות הבאים
לזיכוי הרבים

לעילוי נשמת

מֶרֶן הַרְאשׁ"ל הַגָּאוֹן רַבִּי עֹבַדְיָה יוֹסֵף בִּ"ר יַעֲקֹב וּגּוֹרְגִיָּה זצ"ל | מֶרֶן
הַרְאשׁ"ל הַגָּאוֹן רַבִּי מֵרְדִינֵי צֶמַח בֶּן מֹזֵל טוֹב זצ"ל | מֶרֶן שְׁה"ת הַגָּאוֹן רַבִּי
שִׁמְרֵיהוּ יוֹסֵף חַיִּים בִּ"ר יַעֲקֹב יִשְׂרָאֵל קֵינִיבִסקִי זצ"ל | הַגָּאוֹן רַבִּי יַעֲקֹב חַי
בֶּן מֵרְגִלִית זצ"ל | הַגָּה"צ רַבִּי יַעֲקֹב בִּ"ר אַבְרָהָם וְרַחֵל לֵוִי זצ"ל | הַגָּה"צ
רַבִּי יַעֲקֹב שִׁמְשׁוֹן בִּ"ר מֹשֶׁה יְהוֹשֻׁעַ נִדְמָן זצ"ל | ר' יִחְיָאֵל מִיכָל בֶּן מֵרִים
- נִלְבְּ"ע ל' בִּמְרַחְשׁוֹן תַּשְׁע"ד | הַגָּה"צ רַבִּי נָסִים פֶּרֶץ בִּ"ר מִימֹן וְסוֹלִיקָה
זצ"ל | הַגָּאוֹן רַבִּי אַפְרַיִם בִּ"ר אַבְרָהָם בְּרוּךְ גְּרִינְבֵּלֵט זצ"ל - נִלְבְּ"ע ב' שִׁבְט
תַּשְׁע"ד | שְׁלֵמָה בֶּן סִלְחָה ז"ל - נִלְבְּ"ע י"ט אֱלוּל תַּשְׁנ"ד | חֲנִינָה בַת חַבִּיבָה
ע"ה - נִלְבְּ"ע י"א אֱלוּל תַּשְׁס"ז | יוֹסֵף בֶּן רוּה ז"ל - נִלְבְּ"ע י"ז חֲשׁוֹן תַּשְׁמ"ז
| אִמָּה בַת שׁוֹשָׁנָה ע"ה - נִלְבְּ"ע י"ט סִיוֹן תַּשְׁנ"ב | נוֹרִיָּה נוֹרִית בַת עִזִּיָּה
ע"ה - נִלְבְּ"ע ט"ז חֲשׁוֹן תַּשְׁס"ח | אַבְרָהָם בֶּן שֵׁרָה ז"ל - נִלְבְּ"ע ז' אֲדָר א'
תַּשְׁע"א | נִתְנָאֵל בֶּן שִׁמְחָה ז"ל | עִזִּיָּה בַת צ'חֵלָה ע"ה | דוֹד יְהוּדָה בֶּן מֹזֵל
ז"ל | רַחֵל בַת מֵרִים ע"ה | הֶדֶר בַת רַחֵל נְעָמִי ע"ה |

שפע ברכה והצלחה ברזונות ובגשמיז

מאיר דהן | ברק בן צור • מיכאל איתן בן שושנה | אליהו גורגוב | דוד
אטיאס | אלישע אטיאס | דוד אביטל | עדי אביטל | ירוחם בן מרים
פרץ | נדב תורגמן | שי תמם | אלחנן פנחסוב | יזהר שאול | שלמה
שאול | יעקב אייזיקס | אלעד סופר | רונן חזי | דוד מגידוש | יחזקאל
נתנאל | דניאל נחמיאס | ניר בר | דני ודליה זית | ניתאי והילה קפלן
| יונתן עמרן | יצחק גלצר | משפחת שושני | מזל נעמי בת נורית
נורית - רפואה שלימה ובריאות איתנה | דוד בן מזל נעמי - רפואה
שלימה ובריאות איתנה | יעקב אברהם בן מזל נעמי וחני חנינה בת
דליה - רפואה שלימה ובריאות איתנה והצלחה בכל מעשי ידיהם ונחת
דקדושה מכל יוצאי חלציהם | מאיר יצחק שמעון בן מזל נעמי ונחמה
בת הדסה רחל - הצלחה בכל מעשי ידיהם | נעמי בת ורד - רפואה
שלימה ובריאות איתנה

לתרועות והקדשות - ניתן להצטרף באחד מהעסלולים הבאים:

• תרועה חד פעמית •

בתרומה חד פעמית ע"ס 400 ₪
הנך זכאי להקדשה
בגליון של אותו חודש
ניתן לתרום ב-PayBox למספר: 050-3280226
ולציין עבור גליון "מליצי יושר",
ולשלוח את השם והבקשה להקדשה למייל:
Oro.Shel.Olam@gmail.com

• תרועה קבועה •

בתרומה קבועה בה"ק
ע"ס 250 ₪
הנך זכאי להקדשה קבועה
בכל הגליונות
ההצטרפות - נא לשלוח בקשה למייל:
Oro.Shel.Olam@gmail.com

לברורים: ניתן ליצור קשר בעייל - Oro.Shel.Olam@gmail.com

או בטלפון: 052-7142437 בין השעות 13:00 - 15:00 בלבד

מציצי ווער

הבטחות הצדיקים ליומד ומפיץ דברי תורתם

"בפירושי שום תשים בינותיך, במראה מקום תן עינים, ויאירו דבורי באור החיים, ואז תושע מאלהי השמים, ברוב עשר שנות ויהיה על ראשך, כאשר תאיר גם נפשי" (מתוך שיר שכתב רביה"ק בסוף ספרו אור החיים, ונשמט בדפוסים האחרונים. הוא כותב בתולדות רבינו חיים בן עטר, להר"ר מרגליות עמ' 39).

המחזיק תורה - בוודאי שיעליו בעסקיו (אור החיים - דברים לג, ח).
"כי על ידי שפותר הוא ידו - פותחים לו שערי שפע" (אור החיים - דברים טו, ח).
"ורא אצלנו כמובן בכתובים, ובצרות פולין וגלה "מרה"ם אלשיך" לחכם אחד בהקיא בהצילו מתוך ההפכה על שהיה לומד תדיר דרשותיו, ועיוני שם, ומעין כיוצא בזה נגלה אלי בחלום על ספר אור החיים להרב הקדוש מורינו הרב חיים בן עטר זיע"א" (לשון מרה"ר פלאגי ז"ל בכף החיים סימן לא [בנר"מ לב] סעיף נה).

הרה"ק רבי ישראל מרוזין זיע"א אמר: "שכמו שבדורות הראשונים היה הזוהר הקדוש מסוגל לטהרת הנשמה, כך בזמן הזה מסוגל לימוד האור החיים הקדוש על התורה - לטהר את הנשמה" (דברי דוד השלם הנד"מ אות כד).

האור החיים
רבינו חיים
בר משה
בן עטר
זצוקל
לכבועטו תפוח הקד

"ושאלתי את פי משיח אימת אתי מו, והשיב לי: בזאת תדע, בעת שיתפרסם למודך ויתגלה בעולם ויפוצו מעיינותיו חוצה מה שלמדתי אותך והשגת, ויכלו גם המה לעשות יהודים ועליות כמורך, ואז יוסף לתלמידו המובהב בעל התולדות יעקב יוסף).
"על כן כל מה שנתגלה ספר שפי על דרך הבעל שם טוב, הוא קירוב לגאולה" (דברי שול - להרה"ק מקאדינב, בהקדמה די"ב ע"א).

"ושמתי ידו וימאנו מה השמים: אשר מי שיאמין בישראל בן שרה שכל עבודתו היה בעד ישראל בכלל ובפרט, יכרו במוטב בתחילת שבוע - ויהיה לו שבוע טוב, בתחילת חודש - ויהיה לו חודש טוב, בתחילת שנה - והיה לו שנה טובה, ומזה נעשיתי מלא שמחה, שאף כשכבר אהיה בעולם האמת יוועשו בני ישראל על ידי" (שעות ישראל מעשה יב).

הבעל שם טוב
רבינו ישראל
בר אליעזר ושרה
זצוקל
לכבועטו סיון הקד

"ואחרי רועי ותלמידי, כאשר אני מחלה פניהם, בעשר לשונות של תפלה, לברוך המנה יפה אשר ייטב בעיניהם בחידושי הללו, ובפרט אחרי מותי כי לימודם יהיה לי להשיב נפש ולעודד רוח ולזכות נשמתו, וצדקה תהיה להם וצדקתם תעמוד לעד, לאכול בעולם הזה ולשובו בעולם הבא, ובעל הגמול שלם בזכות זה שכן טוב לגומלי חסד של אמת, במותב תלית בני חיי ומזוני טבי דבכותא תנ"י (מתוך הקדמת רביה"ק זצ"ל לספרו זרע שמנון).

"במסותא מאד יצ"ל זרעו לכם לצדקה וקצרו לפי חסד של אמת, וכי מרובה מדת תשלומי חן וחסד ושלמה רבא מן שמאי, ועינים תראינה בנים ובני בנים שותליו זיתים סביב לשלהם חכמים ונבונים, ובתני מלאים כל טוב, גם עושר גם כבוד לא יספרו מרעכם, עד יתקיים בכם המה יראו כבוד ה' הדר אלהינו, ונשא נס לגוים ואסף נדחי ישראל, במהרה בימינו אמן" (שם).

הזרע שמושו
רבינו שמשון חיים
בר נחמן מיכאל
נחמנו זצוקל
לכבועטו אהל הקלט

"שמעתי בשמו שאמר, שכל אחד מאנשי בוודאי יזכה בסוף לבוא בזה העולם למע שצריך, ואמר, איש הקב"ה עושה לי זאת חס ושלום בשום פעם ליקח ממני איהה איש מאנשי באמצע, כלומר רק כל אחד יאירי ימים ושנים עד אשר יזכה לבוא לענינו ולמדרגתו הקדושה, שהוא צריך לבוא בזה העולם, אשר שוכן לא נברא" (חיי מוהר"ן סימן שג).

"שמעתי בשמו שאמר: הפחות שבאנשי, אני מוליק אותו בדרך של צדיק גדול מאד" (חיי מוהר"ן סימן יטד).
"אמר בפירושי שהלמוד בחיבוריו הקדושים - הוא אתחלתא דגאולה" (חיי מוהר"ן סימן שמט).
"ואמר שיכולין להיות נעשה בעל תשובה גמור על ידי לימוד הספר שלו" (שם סימן שמט).
"ואמר שצריך להשתדל מאד לקנות ספריו, כי אפילו כשנעמדו בתביה ומגדל - הם טובה גדולה, כי ספריהם שמריה גדולה בבית לשמור - גם העשירות וממון האדם מכל ההקוות" (שם סימן שנה).
מוהר"ת ז"ל אמר: "אמרת ספרי אדמו"ר ז"ל, שהם הליקוטי מוהר"ן, וספר המדות, והספרי מעשיות, וה'ישוחות' שלו - האמירה לבד - מסוגלת להנשמה כמו אמירת ספרי הזוהר והתיקונים" (כוכבי אור, אנשי מוהר"ן דיבורים ממוהר"ת אות כז).

הליקוטי מוהר"ן
רבינו נחמן
בר שמחה פריא
זצוקל
לכבועטו תשרי תקעא

"וגם אל כל יודעי ספר אשר בכל דור דור אבקש זאת מאיתם, יעשו עמי חסד של אמת וישתדלו לקרוא דברי בפה מלא וכו', ואם אזהר לחזות בנועם ה' ולבקר בהיכלו, ממי שאקבל ממנו טובה - אשתדל לשלם לו במיטב ולבקש רחמים עליו, בני ועמי שמעוני והחינו ותחי נפשכם" (לשון רביה"ק זצ"ל בספרו 'אורות אילים' שקלים פ"ב ה"ה).

"וכן אני עני ואביון אפול תחיתני בעשר חילות ואומר: רבי חנוני, וכל אשר בכוחכם למעבד לי ניה נפש עבידו, ואם אזהר לחזות בנועם ה', גם אני אשלם רמיטבא" (לשון רביה"ק זצ"ל בספרו 'אורות אילים' ח"א דף רצ"ג ע"ב).

"וגם אחלה פני כל יודעי דת, שיקראו בספרי וידרוש מילי ברבים בבתי כנסיות ובבתי מדרשות, אולי ותעשת אליהם לי ולבני עיניש דברי פירות ובכן נפשי תגיל בה'. ואם אזהר לחזות בנועם ה' ולבקר בהיכלו, אשלם במיטב לכל מאן דלימטי לי מיניה האה" (לשון רביה"ק זצ"ל ב'הקדמת ספרו פלא יועץ).
"וגם אודיעיך רבותי, כי רוח גדול טמון בקריאה בספר הורה ובמילי האמרו בו, והוא: שאדוני אבי זצוקל זיע"א, אומר בקדמתו לספר בלשון הקודש, ומפציר כי יקראו דבריו וידעושו, למען יתנו פרי וימלאו, כי בזה ישנו תועלת וזכות לעולם הבא, והוא נותן מילתו באמרו כי המוצא בדברים תועלת, מחייבי היה הוא לשלם לו טובה, ולבטח תשלום הטובה הוא בכך שישא תפילה שיהיה חילוק טוב, כל המתחייב בו ומבטיח בו בעל חוב נעשה", ולבטח יהיה פורע חובו וגאמן בדברו, ואל יקל בעיניכם הדבר שיהיה לאדם שפיר טוב בעולם הזה ובא אחריו. ויובן כי אלה העוסקים בהפצת הספרים ועושים תולדותיהם אחרת למען ייקראו הספרים, מחייבים הינם עוד יותר את אדוני אבי זצוקל זיע"א. על כן, מתבקש כל אחד לסייע לעשות רצונו של צדיק כאשר תשיג ידו" (לשון בן רביה"ק זצ"ל בקדמתו לספר פלא יועץ).

הפלא יועץ
רבינו אליעזר
בר יצחק אפפו
זצוקל
לכבועטו תשרי תקפז

"ובכן אני מבקש מכל אלו התלמידים היודעים שקיבלו תועלת ממני, הן בתורה והן ביראת ה' והן במדות, שיעשו שני עמדי וילמדו בעד עולמי נשמת, אפילו משנה אחת או מחשבה אחת של מוסר, ויהיה זה שכר, כי גם אני מסרת את נפשי להצלחתכם בלימוד, ואם יהיה בידי לעשות ולהמליץ לטובתכם אעשה בלי נדר" (מצוואת רביה"ק זצ"ל).

האבי ערו
רבינו אליעזר נחמן
בר עזריאל שך זצוקל
לכבועטו שחשון תשסב

הצטרף עכשיו לאלפים שכבר נטענו בזכות הצדיקים, וטול חלק בהפצת דברי תורתם!
מיתן להקדיש את רגליך, לנ"ע להצילה, לפרנסה, לבריאות, לחינוך הנון, לזרע של קיימא, ולכל הישועות, והוא בדוק ונעשה:

לתרומות ולתשלומים - ראה בעמוד הקודם